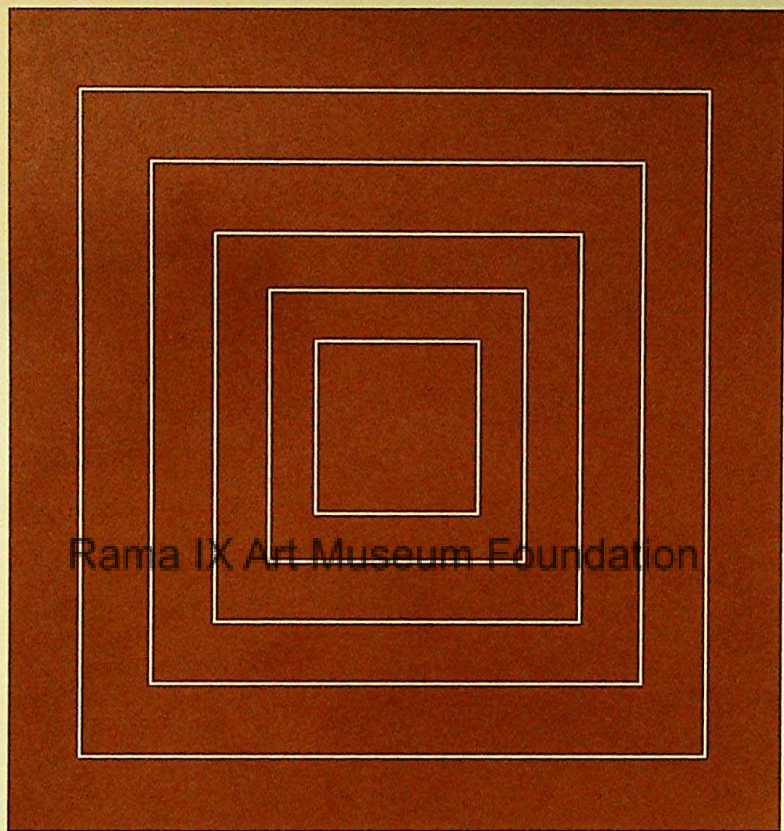
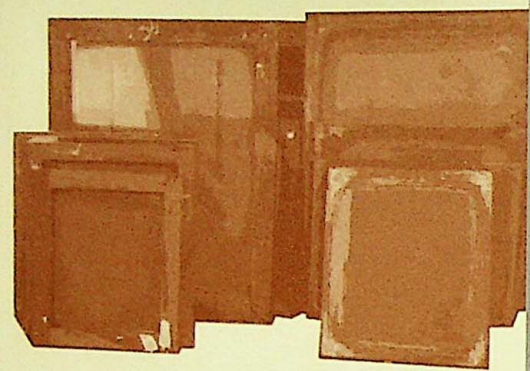

The Wonders of Colours and Beauty
By Pongsiri kiddee

21 Aug - 15 Sep 2010

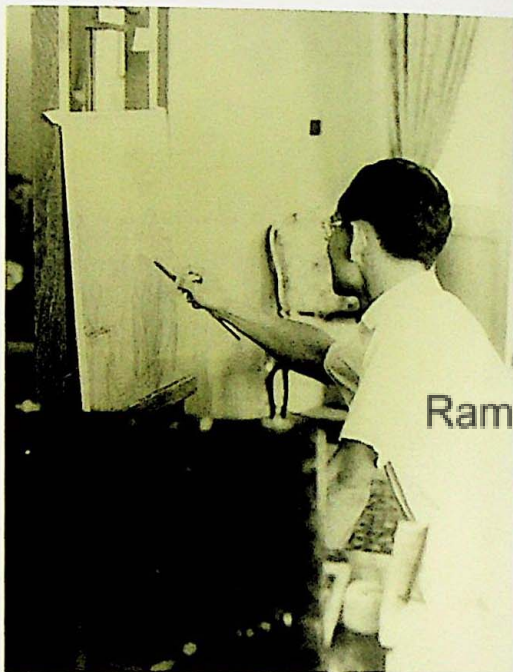

Rama IX Art Museum Foundation

**The
Wonders
of
Colours
and Beauty**

มูลนิธิส่งเสริมทัศนศึกษาและดูงาน
พงศศิริ กิดดี

Rama IX Art Museum Foundation

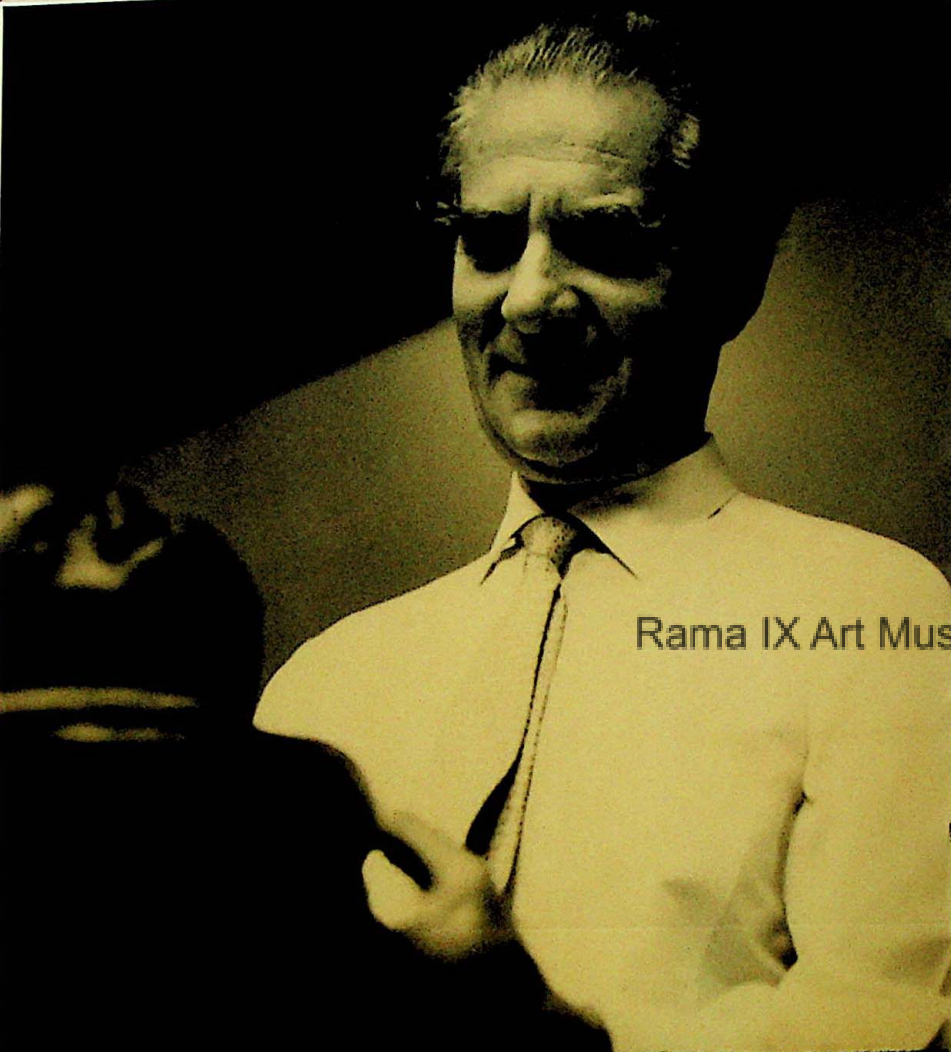

Rama IX Art Museum Foundation

"งานของท่านนับได้ว่าเป็นงานที่สำคัญอย่างยิ่งซึ่งส่วนหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญของประเทศ เพราะงานด้านการศึกษาศิลปะและวัฒนธรรมนั้นคืองานสร้างสรรค์ความเจริญทางปัญญาและทางจิตใจ ซึ่งเป็นทั้งต้นเหตุทั้งองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ของความเจริญด้านอื่นๆ ทั้งหมด และเป็นปัจจัยที่จะช่วยให้เรารักษาและดำรงความเป็นไทยไว้ได้สืบไป"

พระบรมราชวาทพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชรมหาราช

ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยศิลปากร 12 ตุลาคม 2513

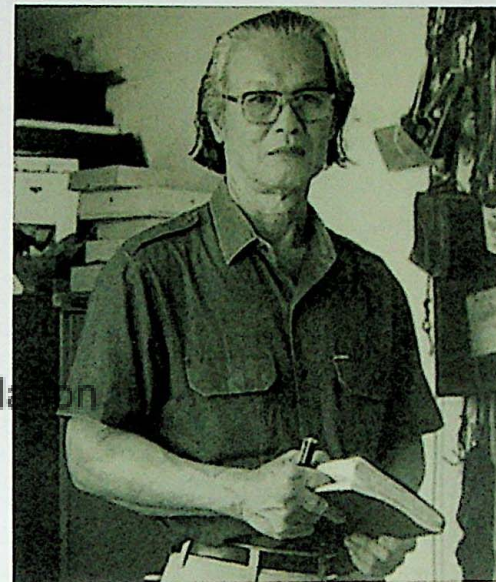

Rama IX Art Museum Foundation

"การเข้าวังมศิลป์ไม่ใช่ว่าจบแล้วจะได้เป็น "ARTIST" ได้ทุกคน หน่วงจะเป็นอะไรก็ได้ขึ้นได้ "INTELLECTUAL" ไม่แค่นั้น"

Signature

ศาสตราจารย์ พิเศษ

"เพื่อนรักถึงพระคุณครูผู้อบรมสั่งสอนผู้เป็นแบบอย่างที่ดีของคำว่า"ครู"

ทุกๆคำสอนคือสิ่งล้ำค่าจึงไม่ควรค่าแก่การจดจำ และน้อมนำมาปฏิบัติใช้ เปรียบดังแสงสว่างส่องนำทางสู่ความสำเร็จ

พงศ์ทิติ ติตติ

"ความมหัศจรรย์ของสีสันที่เดินทางไปสู่ความงดงามและความชื่นชม"

ฉัตร ฤทธิชัย

เรื่องราวของความงามจะเป็นนามธรรมที่หากจะอธิบายให้คนอื่นได้รับรู้หรือเข้าใจอย่างที่เป็นประสบการณ์ของเราเข้าใจได้ยากยิ่ง ด้วยเหตุที่ความงามผ่านการรับรู้แล้วมักแปรเปลี่ยนไปสู่ความปิติชื่นชมโดยตรงจะสัมผัสกันที่หลังจากนั้นต้องใช้เวลาตีความว่าเรานิยามชื่นชมต่อสิ่งนั้นๆ เพราะเหตุใด

บางทีความงามจึงเป็นสิ่งที่อธิบายได้จากเสียงดนตรีทั้งคนทำงานศิลปะไม่ว่าจะจัดถือความงามเป็นจุดมุ่งหมายได้ เราจะไม่พบว่าศิลปะที่เก๋เก๋ลึกลับทำอยู่มีความงามด้วยเหตุที่เป็นเรื่องธรรมดาที่ศิลปินจะสร้างสรรค์งานให้เกิดสัมผัสเป็นความดีงามอยู่แล้ว ไม่มีการที่สร้างงานด้วยความมุ่งหมายให้มันเกิดจินตนาการว่าศิลปินผู้นั้นทำงานในเรื่องเลวร้าย เช่น สงคราม การทำสงคราม แต่เมื่อปรากฏเป็นผลงานศิลปะแล้วย่อมส่งผลไปสู่ความดีงามทั้งสิ้น

ความงามจึงเป็นเรื่องที่ง่ายและกว้างขวางเกินไปที่ศิลปินจะจับเอาเป็นประเด็นสำคัญของการสร้างสรรค์ แต่ความงามเป็นผลสำเร็จสุดท้ายที่เป็นผลรวมของผู้ที่ชื่นชมศิลปกรรมนั้น

การรับรู้เรื่องความงามของผู้คนมีความหลากหลายและผ่านประสบการณ์ของการใช้ชีวิตมาอย่างยาวนาน บางคนชื่นชมจากการได้สัมผัสสิ่งที่ดีผ่านการรับรู้ของดนตรีอันไพเราะบางคนชอบเสียงดนตรีอันไพเราะบางคนชอบเสียงเปียโน แต่บางคนชอบเสียงไวโอลิน บางคนชอบเสียงดนตรีที่สอดประสานกันของวงดุริยางค์ทั้งวง แต่บางคนชอบเสียงของวงดุริยางค์หรือวงซิมโฟนีอย่างเดียวนั้น

บางคนชื่นชมศิลปะได้จากการเล่น เห็นภาพหนึ่งจากงานจิตรกรรมประติมากรรม หรือเห็นความเคลื่อนไหวของการแสดงและภาพยนตร์ หรือบางทีก็ชื่นชมจากการได้ชื่นชมจากการอ่านวรรณกรรมบางคนที่รับรู้ได้เฉพาะบางอย่างในขณะที่ยังไม่รู้ตัวเลยว่า

ความงามบางทีก็เป็นเรื่องของกาลเวลา ก็ใคร่ครวญจะจัดถือความดีเป็นปัจจัยเป็นเหตุเกิดเรื่องความงามพวกสิ่งนั้นจะจัดถือเอาความดีจริงเป็นความงาม พวกอื่นจะชื่นชมสิ่งนั้นจะใช้ความรู้สึกประทับใจในเรื่องบรรยากาศและสีสันเป็นหลัก ในขณะที่พวกอีกกลุ่มหนึ่งจะชื่นชมความรู้สึกอันรุนแรงที่อยู่ภายในใจที่พูดออกมา และพวกนามธรรมความงามของเขาอยู่ที่การเห็นเรื่องราวที่รับรู้ได้ทั้งไปเอาแต่เพียงความรู้สึกที่รับรู้บ้างที่ไม่ได้อยู่ในโลกของความจริง

ความงามในทัศนะของคนปัจจุบันจึงเป็นเรื่องเฉพาะตัว ใครจะชอบอย่างไรก็ย่อมขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของตนเอง ความรู้ของตนเองและความชอบของตนเอง นับเป็นยุคของความงามที่มีความอิสระเสรีอย่างเต็มที่จนไม่ว่าจะบอกว่างานศิลปะแบบนั้นไม่งาม แบบนั้นไม่มีรสนิยม

พงศ์ศิริ กิตติ เป็นศิลปินภาพพิมพ์ที่มีรูปแบบของความงามเฉพาะตัว ผลงานของเขาจะไม่ขึ้นเด่น นีออนวาลิตูดแบบแรง (คอนกรีต) แต่เป็นไปลักษณะของการเพ่งพินิจ ต่อๆ งาม ต่อๆ งาม งามของเขาส่งความประทับใจต่อความรู้สึก จากชิ้นส่วนเล็กๆ ไปสู่ภาพใหญ่ที่ดูราวกับชิ้นส่วนและจินตนาการ

ผลงานภาพพิมพ์ของพงศ์ศิริดูดีทั้งในมุมกว้างของภาพและในมุมช่องที่เป็นส่วนละเอียด การเข้าถึงบุคลิกภาพของศิลปินจึงเป็นไปทั้งแบบชัดเจนและคลุมเครือ การมองภาพเต็มของผลงานก็จะให้ความรู้สึกที่รุนแรง แพร่พรายของสีสันบรรดาที่งดงาม (โดยไม่อาจรับรู้ในเรื่องราวที่เป็นภาพของอะไร แต่หากเข้าไปเพ่งพินิจดูรายละเอียดก็จะเป็นส่วนช่องๆ ที่เป็นจุดเริ่มต้นของผลงาน การต่อเนื่องสลับของอนุภาค และได้เห็นเรื่องราวที่ประกอบกันเป็นภาพใหญ่

พงศ์ศิริ เป็นนักทดลองที่ใช้เรื่องราวอันเป็นจุดเริ่มต้นของการทำงานมาแล้วมากมาย ไม่ว่าจะเป็นตัวอักษรบ้านเมืองและปรากฏการณ์ แต่เขาไม่ได้ตั้งใจที่จะบอกความเป็นจริงของสถานที่เหล่านี้ เขาเพียงแต่อยากนำเสนอความคิดและประสบการณ์ที่เขามองเห็นเท่านั้น ด้วยการถ่ายทอดออกมาเป็นบรรดาที่งดงามและสีสันอันแพร่พราย บอกความรู้สึกประทับใจและศรัทธาที่เขาอยู่ต่อสิ่งนั้นๆ อย่างมหัศจรรย์

ผลงานชุด "มหัศจรรย์แห่งสีสันและความงาม" ของ พงศ์ศิริ กิตติ ที่จัดแสดงขึ้นในครั้งนี้เฉพาะเจาะจงลงไปทีละน้อยจนเกือบถึงเรื่องมาแล้วในอดีตกว่า ๑๐๐ ปี คืออาณาจักรสุโขทัยที่งดงามในยุคแรกเท่าที่คนไทยจะศึกษาค้นคว้าได้ใกล้ตัวที่สุด

หากคนที่ได้เคยเดินทางไปสุโขทัย ศรีสุราชังและกำแพงเพชร ดินแดนแห่งอุทยานประวัติศาสตร์ที่ท้องฟ้าสมประสาธาติดังกล่าวยังไม่เป็นแหล่งมรดกโลกแล้ว คนที่รับรู้คุณค่าทางประวัติศาสตร์โบราณคดีของที่นี่จะเห็นเพียงซากอิฐกาปูนที่เหลืออยู่เป็นโบราณสถานไม่อาจจินตนาการให้เห็นภาพที่คงรุ่งเรืองของพุทธศาสนาในยุคสุโขทัยได้ ต่างไปจากภาพพระบรมมหาราชวังและวัดพระศรีรัตนศาสดารามที่เห็นภาพอันงดงามในยุครัตนโกสินทร์ได้ ความแวววาวของพระเจดีย์ทองเมื่อโดนแสงแดด ภาพสะท้อนบัวทองของงานประดับกระเบื้องบนพระสุโขทัยถึงความงดงามของสถาปัตยกรรมและการจัดวางแผนผังที่สมบูรณ์แบบที่เราสามารถมองเห็นได้ด้วยการสังเกตของคนที่มาปัจจุบัน แต่ภาพของสุโขทัยในปัจจุบันของผ่านมรดกของโบราณสถานอันทรุดโทรมไม่สมบูรณ์เนื่องจากการผ่านช่วงเวลาอันยาวนาน ศิลปินมองเห็นภาพเหล่านี้ลึกซึ้งสะท้อนผ่านความรู้สึกที่หล่อเลี้ยงชีวิตและเกิดสิ่งเร้าในระบอบการปกครองศิลปกรรมที่คงรุ่งเรืองถึงขีดสุดมาแล้ว

ผลงานในชุด "สุฟิระ" ของพงศ์ศิริ จึงเป็นจินตนาการที่ซ่อนกาลเวลาไปสู่ความรุ่งโรจน์ในอดีตของอาณาจักรสุฟิระ ด้วยร่วมผ่านความทุกข์จากและระบอบการปกครองที่สลายไปสู่จุดเริ่มต้นของอาณาจักรที่เคาะเจ็ริงโองฆาแล้ว พงศศิริไม่อาจแสดงถึงความเป็นจริงของอดีตเมื่อ ๕๐๐ ปีก่อนได้ แต่เขาได้จินตนาการว่าวิถีชีวิตภายในอาณาจักรที่เลือนลางเป็นจุดเริ่มต้นของการเดินทางด้วยความคิดฝันไปสู่ความรู้สึกถึงลงนามับเป็นความมหัศจรรย์ที่คนทำงานศิลปะเท่านั้นจะแสดงออกมาได้

และแม้ว่าพงศ์ศิริจะสะท้อนถึงความงดงามของอดีต แต่ศิลปินก็มิได้สะท้อนถึงความสวยงามอย่างแท้จริง หากแต่ได้ซ่อนความรู้สึกทราและการเฝ้ามองอดีตที่เคาะเจ็ริงโองฆาด้วยสีสันที่หนักแน่นเข้มข้มเกินกว่างานในชุดก่อนๆ

พงศ์ศิริเป็นศิลปินหนุ่มที่สังสรรค์กับการพัฒนาแล้วมาอย่างยาวนาน การได้รับรางวัลจากการประกวดศิลปกรรมระดับชาติหลายต่อหลายครั้ง ช่วงเป็นฐานที่พ่วงเงาให้ก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง แต่สิ่งสำคัญของศิลปินที่ก้าวมาถึงจุดนี้และจะก้าวไปสู่อนาคตที่ดีงามก็คือความขยันหมั่นเพียร การทุ่มเทในการทำงานศิลปะ พงศศิริเป็นศิลปินหนุ่มที่มีขุมพลัง สานต่อความสำเร็จให้จางๆไป เขาเป็นผู้ที่อ่อนน้อมสุภาพและศรัทธาต่อศิลปกรรมที่เขาได้สร้างสรรค้อยู่เหล่านี้จึงเป็นคุณธรรมความดีที่จะทำให้เขาเป็นศิลปินที่แท้จริงและยืนยงตลอดไปบนถนนของศิลปะ

ผู้ชมลองพิจารณาถึงส่วนประกอบต่างๆ ในผลงานศิลปะของเขาที่ถ่ายทอดถึงกรรมวิธีภาพพิมพ์ลวดลายเป็นงานที่เริ่มจากขนาดเล็ก ที่ดูเหมือนจะไม่มีความหมายใดๆ เป็นเพียงรูปทรงที่เรียบง่าย แต่เมื่อมองดูภาพรวมจะเห็นรูปทรงเรขาคณิต วงกลม สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมและรูปดอกลีลาวดี แต่ผลงานของเขาได้ก่อรูปขึ้นเป็นความรื่นรมย์ด้วยความมุ่งมั่น ออกสละ ก่อตัวด้วยการพิมพ์ลวดลายที่ละเอียดอ่อนอย่างช้าๆ ข้างกันเป็นรูปต่างๆ อาจจะมีได้เป็นแสนเป็นล้านแห่ง ด้วยความพากเพียรพยายามจึงได้ก่อตัวเป็นบรรดาภาพและรูปอย่างงดงามพิชิตจินตนาการของมนุษย์ที่มองเห็นถึงสิ่งที่ยิ่งใหญ่เกินกว่าจินตนาการของมนุษย์

รูปแบบของศิลปกรรมของพงศ์ศิริ คิดดี บางครั้งอาจจะดูเหมือนว่าเป็นเพียงส่วนเล็กๆ ที่เขาได้ค้นพบอยู่ในอาณาจักรของศิลปะที่กว้างใหญ่ไพศาล หากแต่ความคิดเล็กๆ การแสดงออกในแง่มุมที่จำกัดภายใต้เส้นทางผ่านความหมั่นเพียรด้วยความรักซึ่งแปรเปลี่ยนเป็นความรื่นรมย์ได้เป็นที่สุดถึงที่มหัศจรรย์ของโลกอย่างแท้จริง หากใครได้กล่าวไว้ว่า

"ความเข้าใจในความงามของเราเช่นกัน ที่เราชอบเพียงของมันน้อยไปเอง สัจธรรมมีอยู่ทุกหนทุกแห่งทุกสิ่งทุกอย่างมีค่าแก่เราเช่น ความงามก็เป็นสิ่งรอบรู้ทุกหนทุกแห่งดังนั้นทุกสิ่งทุกอย่างสามารถก่อให้เกิดความรื่นรมย์แก่เราได้"

ผลงานของ พงศศิริ คิดดี จึงเป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นว่า จากจุดเริ่มต้นของสิ่งเล็กๆ หากดำเนินไปด้วยความขยันหมั่นเพียร งามพบกับความงามและแปรเปลี่ยนเป็นความรื่นรมย์ได้ในที่สุด

"The Wonders of Colors Leading to Beauty and Admiration"

Phisanu Suphanimit

Beauty seems to be subjective which is very difficult to explain to someone or make them understand exactly what one experiences. Since beauty is processed through perception and directly converted to admiration, how many people would gradually sort out the reasons why we admire certain things?

Perhaps, beauty is so difficult to explain that people working with art cannot use beauty as their goal. We will not say that the art we are creating is beautiful because artists naturally create works to accomplish something of good virtues. Nobody would create something and wish that it would be despicable even when artists work on terrible subjects such as war or destruction. But when they turn out to be works of art the end results would all lead to good virtues.

Beauty is too basic and broad to be used by artists as a subject for creation. But beauty is the final outcome that the audience who view the artwork would eventually receive.

Man's perception of beauty is so diverse and undergoes the test of time for ages. Some people appreciate the beautiful sound processed through musical arrangements. Some like the music from pianos. Others admire that of violins. Some prefer the harmonic arrangement of an orchestra while others only like the sound of a flute or a saxophone by itself.

Some people admire art through viewing fine art paintings, sculptures or the movements present in live performances and featured films. Others enjoy limitless imagination provoked by reading literatures. Some people perceive only certain things while others have no limit on their perception.

Sometimes beauty is a matter of time. Ancient Greeks and Romans tend to adhere to organized formats in their blueprint of beauty. Realists considered reality to be beauty. Impressionists created artwork based on their impression of surrounding atmospheres and colors. While expressionists created their artwork to express their strong feelings about certain things, abstract artists felt that beauty was something not recognizable by perception and rely solely on shapes that do not exist in reality.

Today, beauty is in the eye of the beholder. What we like depends on our experiences, knowledge, and taste. In this era, there is complete freedom of choice when it comes to beauty. We can not say that certain art styles are not beautiful or tasteless.

Pongsiri Kiddee is a printmaker artist with a unique style of beauty. His works may not be exciting, striking, or provocative enough to grab your attention right away. But they

are the types that require contemplation. They are something that needs to be looked at carefully and slowly absorbed. His works make an impression through the use of minute particles of colors, from tiny little pieces to form a larger picture that looks rich in colors and imagination.

Pongsiri's prints can be viewed either from a wide angle or examined in details. Understanding the characters of the artist can therefore be either in terms of a close-up or of the larger view. Looking at the overall image will render a feeling of elegance from dazzling beauty of colors without even knowing what the image is. On a closer look at the details, however, they are tiny little units, which are the starting point of any of his works. These minute particles interconnect among themselves leading to an intended subject or story of the whole work.

Pongsiri is an experimentalist who has been using themes as the starting point of his past accomplishments, whether they are temples, cities, or palaces. But he does not intend to tell the reality of these places. He merely wants to express his impressions of those particular sites by creating beautiful atmospheres and dazzling colors, which wonderfully reflect his sincere impression and faith on those subjects.

The current exhibit of Pongsiri Kiddee's "The Wonders of Colors and Beauty" series focuses on the great capital city that was prosperous more than 500 years ago; the beginning of the Sukhothai kingdom as determined by Thai historians.

Among those who visited Sukhothai, Si Satchanalai and Kamphaeng Phet, all of which are part of the historical parks declared by the United Nations as World Heritage Sites. Those who do not appreciate the historical and archeological values of the ancient ruins would only see them as deteriorated brick masonry. They would not be able to imagine the prosperous scene of Buddhism during the Sukhothai era. Perhaps this is because they are so used to the visual wonder of the Royal Grand Palace and the Temple of the Emerald Buddha which still elegantly pose as landmarks of the Rattanakosin era. The sparkling shine of the golden chedi in sunlight, the reflections of the ceramic tiles decorated on stupas and chedis in addition to the organized layout of various structures are much easier for the eyes of contemporary folks. But current attempt to visualize Sukhothai through ancient ruins would rarely be complete due to time that has long elapsed. It's not uncommon for artists to look at them with sorrowful, melancholy, dishearten feelings, or even nostalgia for the fate of works of art that once reached its highest form.

Pongsiri's works in the "Sukhothai" series are the results of his imagination that goes back in time to the prosperity of the Sukhothai kingdom. He steps aside the hardship and fate of the art and architecture. Instead, he brings us to the beginning of the kingdom that was once prosperous. Pongsiri can not depict what really happened 500 years ago. But with pure imagination, he used ancient remains as a starting point for a journey to beautiful

feelings through dreams and imagination. It's the wonders that only those who create art can truly express.

Although Pongsiri's artwork reflects the elegance of the past, the artist doesn't reflect only the beauty. He brilliantly conceals the feelings of faith and nostalgia for the prosperous past through the use of stronger and more intense colors than his previous series.

Pongsiri is a young artist who has gained a tremendous amount of experience. Having won numerous national art awards has provided a solid foundation for him to steadily go forward. But the important characteristics that lead him to this point and will take him to a bright future are his perseverance and dedication to his art. Pongsiri is a young artist who doesn't stay still and constantly builds on his success. He is humble and polite. He has faith in the artwork he is creating. All these virtues make him a strong artist who thrives in the art world.

The audience should peruse individual components in his works that are conveyed by the process of silkscreen printing. They started from small units of simple symbols in various shapes that seem meaningless such as geometric shapes of circles, triangles, squares, and flower forms. But his artistic creations have gradually built up to admiration from his dedication and diligence. He printed these symbols over and over repeatedly with perhaps hundreds of thousands or even a million of these tiny little units. With his sheer perseverance, they became works that fill with atmospheres and images of joy, elegance, and faith. They reflect his devotion which in turn indicates his feeling toward the past that is far more splendid than any language could explain except the language of visual perception.

Perhaps, Pongsiri Kiddee's format of artwork could be viewed as a small speck amongst the vast landscape of the art world. But a small idea, an expression in a limited angle, and a passionate perseverance have eventually transformed his artwork into admiration as the world renowned poet 'Rabindranath Tagore' once said,

"Also, our comprehension of beauty gradually extends its boundary. Truth exists everywhere, so all things can give us wisdom as well. Beauty is also something that embeds itself everywhere. Therefore, all things can create admiration in humans."*

Pongsiri Kiddee's works have proved that starting from something small, if executed with wisdom, would lead to beauty and, eventually, to admiration.

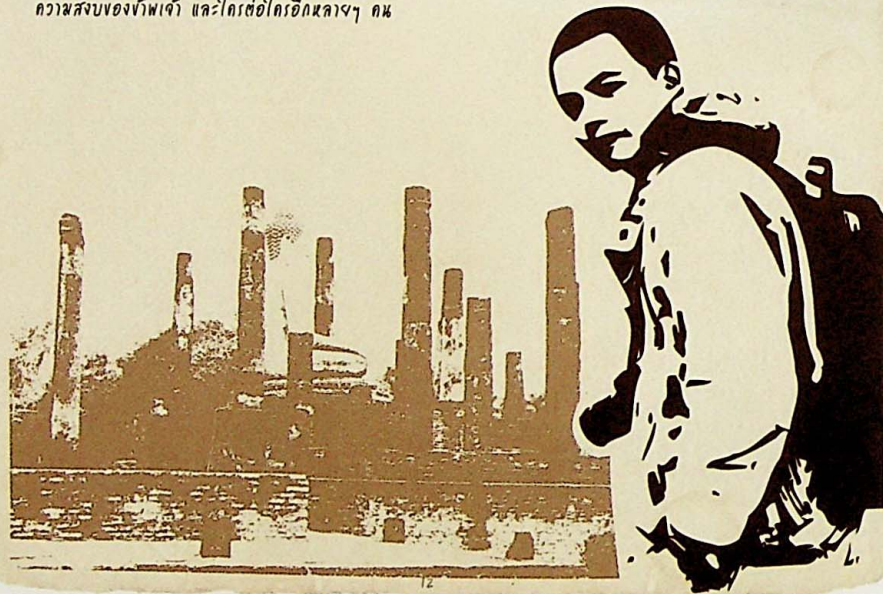
English Translation by Wilas N. and Surapon B.

* Translated from Thai version, Not original English wordings by R.Tagore

"มหัศจรรย์แห่งสีสันและความงาม"

พงศศิริ คิดดี

จากสีสันอันสดใสสว่างที่เกิดขึ้นของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติผสมผสานกับศิลปกรรมด้านสถาปัตยกรรมที่แสดงออกถึงความเป็วัฒนธรรมตะวันออกอันอบอุ่น ความละเอียดประณีตในความเป็นาทง เป็มนุดบันดาลใจให้ฉันได้เข้าเฝ้าสร้างสรรค์ผลงานด้วยการก่อตัวของจุดเล็กๆ การซ้ำจนเกิดเป็นภาพรวม จากรูปทรงทางเรขาคณิตสี่เหลี่ยม วงกลม ที่ต่องๆ ก่อตัวด้วยความละเอียดประณีต จนเป็นภาพของความอบอุ่น สดใส และเจริญรุ่งเรือง เกิดเป็นความมหัศจรรย์ของสีสันที่ก่อตัวและผสมผสานกันจนเกิดเป็นรูปภาพเรื่องราว บรรจงภาพ เป็นาทงการเฝ้าดู ซึ่งกันและกันของสีแต่ละสีอย่างลงตัว มหัศจรรย์แห่งความงามนั้น เป็นาทงความมหัศจรรย์ในความเก่าและความเสื่อมสลายผุพังไปตามกาลเวลาของโบราณสถาน มหัศจรรย์นี้เป็นาทงความมหัศจรรย์แห่งความงามทางความคิด มุมมองของข้าพเจ้าที่มีต่อสถาปัตยกรรมที่กำลังเสื่อมสลายไปสมบูรณ์แต่ยังมีคุณค่าและความงาม ซึ่งเป็นความงามที่ตรงกันข้ามกับโลกวัตถุที่มีมนุษย์ยุคปัจจุบันอย่างสิ้นเชิง "มหัศจรรย์แห่งสีสันและความงาม"จึงเป็นาทงความประทับใจในความงาม ความงามจึงเป็นาทงของสถาปัตยกรรมที่โบราณสถานในอดีตที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์ของกาลเวลา ความมีคุณค่าที่อยู่เหนือกฎเกณฑ์โลกแห่งวัตถุสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นาทงเป็นสาระสำคัญในการนำมาสังสรรค์เป็นผลงานศิลปะของข้าพเจ้า ด้วยลักษณะเฉพาะตัว เพื่อแสดงออกถึงความประทับใจในความเป็นาทง ความเป็นาทงภาพ ความสงบของข้าพเจ้า และใคร่สื่อถึงอีกหลายๆ คน

The Wonders of colors and beauty

Pongsiri Kiddee

English translation by Wilas.N. and Surapon B.

The bright vivid colors originating from the natural environment mixed with artistic Thai architecture that illustrates the warmth of eastern culture, and delicate Thai tradition are the onset of inspiration that drove me to create works of art by the buildup of numerous tiny little dots applied repeatedly to form an overall image. Starting from various geometric shapes such as squares, circles, and etc., images of warmth, joyfulness, and prosperity were meticulously and gradually formed. The outcome is the wonders of colors that form and mix together to create an image, a story, and a mood. It's the colors that compliment each other perfectly. The wonders of beauty are the wonders of antiquity and deterioration of ancient remains from time past. It is the wonders of conceptual beauty. My view toward deteriorating architecture is that it still holds value and beauty albeit its imperfection...the beauty which is completely opposite to today's materialistic world. "The Wonders of Colors and Beauty" are therefore impressions of the beauty, the magnificence of Thai architecture, the ancient remains that are timeless, and the value above any criteria set by the materialistic world. All these are the essence of what I brought to create my artwork in order to express the impression of the joy, the gaiety, and the inner peace of other people and myself.

สุวิทย์.

Rama IX Art Museum Foundation

